

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Ilievici Valeri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

*Ilievici Valeri XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.04.2015–29.09.2017;

Instanța de apel: 25.10.2017 –31.01.2018 și 19.11.2018–03.06.2020;

Instanța de recurs: 05.04.2018 –16.10.2018 și 13.08.2020 –15.10.2020;

Asupra recursului ordinar declarat Colegiul penal

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediu central, din 29.09.2017 Ilievici Valeri a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa cu amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 20000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

2. Prima instanța a stabilit că Ilievici Valeri, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, la 27.01.2015, aproximativ la ora 14:27, fiind la volanul automobilului de model „Skoda Superb” cu n/î XXXXX, și efectuând manevra de deplasare cu spatele pe teritoriul parcurii Centrului Medicilor de Familie nr. 5 municipiul Bălți, amplasată pe str. Boris Glavan 4, mun. Bălți, încălcând grosolan art. 41 alin. (2) Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că *conducătorul auto care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. În cazurile în care câmpul vizual în spate este limitat, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului*, art. 45 alin. (1) care prevede, că *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră precum și art.*

45 alin. (2) care prevede *în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului*, din propria vină și neatenție, a trecut cu roata din spate de pe partea stângă a automobilului peste piciorul drept al pietonului Batîr Veaceslav, în rezultatul cărui fapt, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 78 D din 03.03.2015, pietonul Batîr Veaceslav s-a ales cu leziuni corporale medii, sub formă de fractură închisă marginal la nivel de bază a falangei unghiale a degetului 1 a piciorului drept.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procurorul Gagiu Leonid și inculpat.

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Ilievici Valeri să-i fie micșorat quantumul pedepsei cu amendă până la 200 unități convenționale și să fie exclusă pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, deoarece la momentul comiterii infracțiunii, sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal prevedea o pedeapsă sub formă de amendă în limitele de până la 300 unități convenționale iar pedeapsa complementară a fost aplicată incorect deoarece din textul sancțiunii urmează că în cazul aplicării sancțiunii cu amendă nu se aplică pedeapsa complementară, privarea fiind posibilă numai la aplicarea sancțiunii cu închisoare.

3.2. Inculpatul a criticat sentința sub aspectul netemeinicieii, invocând nevinovăția sa în raport cu fapta incriminată, motivând că partea vătămată nu a suferit fractură, clișeul radiologic fiind intenționat ascuns.

Instanța s-a bazat pe concluziile expertizei ce a fost efectuată cu grave încălcări, deși pe parcursul procesului apărarea a pledat pentru petrecerea unei expertize medico-legale repetate în baza clișeului radiologic ce nu a fost prezentat experților.

Partea vătămată este conducătorul instituției medicale din care face parte medicul roentgenolog care ar fi stabilit faptul fracturii, fiindu-i subaltern.

Din filmarea efectuată de către partea vătămată a momentului plecării automobilului inculpatului de la presupusul loc al accidentului, acesta nu manifesta nici un semn că ar suferi în acel moment șoc traumatic și dureri prin fractura unei falange de la degetul piciorului, cauzat prin trecerea peste acesta cu roata unui automobil.

De asemenea, prima instanță la stabilirea pedepsei a încălcat principiul retroactivității legii penale mai blânde, or sancțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, a fost modificată prin agravare, prin Legea 207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016 și tot prin această lege a fost modificat și quantumul unității convenționale.

Drept urmare, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Bălți din 31 ianuarie 2018 apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri privind modul stabilit pentru primă instanță, prin care:

Ilievici Valeri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În rest sentința a fost menținută.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de inculpat, care a indicat la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală și a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea spre rejudecarea în instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat argumentele apelului (*vezi pct. 3.2. al prezentei hotărâri*) cât și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2018 a fost admis recursul ordinar, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv și a adoptat o soluție motivată superficial.

7. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020 a fost respins ca nefundat apelul inculpatului și admis apelul procurorului, casată sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și a art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal Ilievici Valeri a fost liberat de răspunderea penală, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În rest sentința a fost menținută.

7.1. În motivarea hotărârii, instanța de apel a menționat că fapta reținută în sarcina lui Ilievici Valeri și-a găsit confirmare prin prisma probelor administrate cercetate, iar argumentele apărării poartă un caracter declarativ.

Încălcarea RCR a fost confirmată, or, însăși inculpatul în declarațiile depuse în prima instanță a menționat, că urcându-se în automobil a blocat ușile și a pornit motorul, iar partea vătămată s-a dus în spatele automobilului să-i filmeze numerele de înmatriculare. Văzând că a pornit mașina, Batîr Veaceslav a făcut un pas în urmă și a rămas în urma automobilului (f.d. 200-210, vol. I). Nu mai puțin importante în acest sens sunt declarațiile depuse de Ilievici Valeri în cadrul confruntării ce a avut loc între acesta și partea vătămată Batîr Veaceslav la etapa urmăririi penale. Astfel, Ilievici Valeri a declarat, că după ce a urcat în automobil, a blocat ușile, a pornit motorul, a decuplat frâna manuală, automobilul deplasându-se în spate (f.d. 61-63, vol. I). Martorul Stadniciuc Nicolai a confirmat că în momentul când inculpatul a pornit motorul, Batîr Veaceslav era în apropierea automobilului. Ilievici Valeri s-a uitat în oglinzile laterale și a lăsat mașina să coboare la vale, după care au urcat pe bordură, apoi pe partea carosabilă și au plecat (f.d. 152-155, vol. I). Potrivit declarațiilor depuse de partea vătămată Batîr Veaceslav în urma situației ce a avut loc în incinta Centrului de Sănătate, a ieșit afară pentru a telefona la Inspectoratul de Poliție. În acest timp văzând cum Ilievici Valeri a urcat la volanul automobilului și l-a pornit, cu roata stângă din spate trecând peste piciorul său drept (f.d. 114-126, vol. I). Din declarațiile martorului Dumbrăveanu Valentina rezultă că în fața Centrului de Sănătate Batîr Veaceslav telefona la poliție, moment în care Ilievici Valeri împreună

cu prietenul său au intrat în mașină și au pornit-o. După efectuarea manevrei în urmă, mașina a fost urcată de către Ilievici Valeri pe bordură, după care acesta a început deplasarea pentru a pleca de la locul faptei. Batîr Veaceslav a simțit imediat o durere și uitându-se la picior a strigat inculpatului să oprească și să iasă din automobil. A văzut pe pantoful părții vătămate urma de la anvelopa automobilului (f.d. 171-178, vol. I).

Deci, Ilievici Valeri nu s-a asigurat că efectuează manevra în siguranță, a decuplat frâna manuală, automobilul deplasându-se în spate, în rezultat, cu roata din spate dreapta a trecut peste piciorul drept al părții vătămate.

În coroborare cu declarațiile nominalizate supra este și procesul-verbal din 16.03.2015, de examinare a înregistrării video conținută pe un CD de model DVD-R ridicat de la Batîr Veaceslav la 16.03.2015. Potrivit înregistrării în cauză: Sec. 00:00-00:05 camera este îndreptată în jos și capturează imaginea părții carosabile precum și roata unui automobil în deplasare. Sec. 00:05-00:11 camera este îndreptată și se observă automobilul de model „Skoda Superb” de culoare neagră cu n/î CRG 459 staționat, iar din geamul ușii șoferului se observă fața conducătorului automobilului Ilievici Valeri, care este scoasă puțin peste geam. Tot în acest interval de timp se aude vocea părții vătămate care se adresează conducătorului automobilului cu propunerea ca ultimul să coboare din automobil, în timp ce Ilievici Valeri îi răspunde că coboară imediat. Sec. 00:11-00:17 camera surprinde momentul cum automobilul de model ”Skoda Superb” de culoare neagră cu n/î XXXXX pornește din loc și își continuă deplasarea într-o direcție necunoscută. De asemenea se aude vocea unei doamne care exclamă speriată (f.d. 42, vol. I).

Relevant este și procesul-verbal din 27.01.2015 de cercetare a locului accidentului rutier: municipiul Bălți, strada B.Glavan nr.21; tabelul fotografic ce conține imaginea pantoful părții vătămate Batîr Veaceslav cu o urmă pe el; și schița accidentului rutier care deși nu este semnată de inculpatul Ilievici Valeri, dar asupra căreia nu s-a obiectat la momentul prezentării părții apărării a materialelor de urmărire penală (f.d. 11-13, vol. I).

Urmarea prejudiciabilă a fost realizată prin cauzarea lui Batîr Veaceslav a unei vătămări medii a integrității corporale. În acest sens au fost reținut concluziile expertului Grecu Laurențiu conținute în raportul de expertiză medico-legală nr.78D din 03.03.2015, potrivit căroră la examinarea lui Batîr Veaceslav s-au depistat fractură închisă marginală la nivel de bază a falangei unghinale a degetului 1 a piciorului drept, condiționat cu o dereglare a sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică la vătămări corporale medii (f.d. 36, vol. I).

Expertiza din 03.03.2015 a fost efectuată în baza examinării lui Batîr Veaceslav nemijlocit de către expertul Grecu Laurențiu, precum și în baza raportului de examinare nr. 93 din 19.02.2015.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 93 din 19.02.2015, întocmit de asemenea de expertul medico-legal Grecu Laurențiu, la examinarea lui Batîr Veaceslav s-au depistat fractură închisă marginală la nivel de bază a falangei unghinale a degetului 1 a piciorului drept, condiționat cu o dereglare a sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică la vătămări corporale medii (f.d. 30, vol. I).

Afirmația apărării că medicul Mihail Briceag și medicului traumatolog Oleg Lîsîi, care chipurile sunt subalternii părții vătămate a fost apreciată ca neîntemeiată,

or, atât la etapa urmăririi penale în cadrul confruntării din 23.03.2020, cât și în instanța de apel, Batîr Veaceslav a explicat, că nici medicul traumatolog și nici medicul roentgenolog nu îi sunt subalterni, aceștia activând într-o altă instituție.

Potrivit extraselor din Registrul de stat al persoanelor juridice rezultă, că IMSP Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți este administrată de Batîr Veaceslav, iar IMSP Spitalul Clinic Municipal Bălți este administrată de Rotari Serghei.

În atare împrejurări au fost excluse relațiile de serviciu pe verticală dintre Batîr Veaceslav și medicii nominalizați, nefiind demonstrat interesul acestora de a emite concluzii eronate în favoarea părții vătămate.

Pentru a nu încălca drepturile inculpatului la un proces echitabil și pentru a respecta principiul egalității armelor în proces, instanța de apel a dispus efectuarea expertizei medico-legale repetate.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201902D2632 din 27.02.2020, la Batîr Veaceslav s-a constatat edem și echimoză la nivelul degetului I planta dreaptă, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală neînsemnată, neexcluzându-se posibilitatea producerii lor prin mecanism de compresie ca urmare a traversării cu roata automobilului. Diagnosticul clinic fractură închisă marginală falanga unghinală deget I picior drept nu a putut fi confirmat în lipsa clișeului radiologic din 27.01.2015 cât și refuzului de a efectua o radiografie repetată.

Neconcordanțele dintre expertizele medico-legale din 03.03.2015 și din 27.02.2020 se datorează neprezentării clișeului radiologic din 27.01.2015 și refuzului părții vătămate de a efectua o radiografie repetată.

În instanța de apel Batîr Veaceslav a explicat, că clișeul radiologic și toate actele, în original, au fost transmise apărătorului participant la etapa urmăririi penale, care îi reprezenta la acel moment interesele, avocatului Timur Kovaliov. La moment nu dispune de documentele solicitate și locul aflării acestora nu cunoaște. De asemenea, partea vătămată a manifestat refuz categoric în efectuarea radiografiei repetate din motive de sănătate, invocând că o supradoză de radiație îi va afecta starea sănătății.

În situația creată, instanța de apel nu a putut obliga partea vătămată de a efectua radiografia repetată.

Reieșind din prevederile art. 148 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel a statuat că concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 201902D2632 din 27.02.2020 nu exclude prezența la partea vătămată a vătămării corporale medii. Prezența leziunilor medii confirmându-se prin copiile înscrisurilor medicale: trimiterile-extras din 27.01.2015, 03.02.2015, 12.02.2015, eliberate pe numele lui Batîr Veaceslav de către medicul Spitalului Municipal Bălți, Lîsîi O., potrivit cărora lui Batîr Veaceslav i-a fost prescris tratament și date recomandări în legătură cu diagnosticul stabilit: Fisură marginală bazei falangii unghiale I picior drept; buletinul radiologic eliberat de medicul Mihail Briceag, fiind indicat rezumatul radiografiei plantei drepte a lui Batîr Veaceslav la 27.01.2015: Fractură-fisură-marginală la nivel de bază a falangei unghiare a degetului I – înscrisuri, originalele cărora de rând cu clișeul radiologic, au fost prezentate expertului medico-legal Grecu Laurențiu pentru efectuarea constatării medico-legale expusă în raportul nr.93 din 19.02.2015, care la rândul său a fost pusă la baza raportului de expertiză nr. 78D din 05.03.2015.

Deci criticile părții apărării privitor la lipsa probatoriului ce ar confirma faptul, că în urma încălcării de către Ilievici Valeri a Regulamentului circulației rutiere, părții vătămate Batîr Veaceslav i-a fost cauzată vătămarea medie a integrității corporale, au fost considerate nefondate.

Totodată, deși a fost constatată cu certitudine vinovăția inculpatului, acesta a fost liberat de răspunderea penală, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, or infracțiunea comisă de către Ilievici Valeri, potrivit reglementărilor expuse la art.16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: ... 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Acțiunea civilă a fost corect soluționată și că, critici cu privire la acțiunea civilă nu au fost înaintate.

8. Împotriva deciziei, recurs ordinar a declarat inculpatul motivând că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prin raportul de expertiză judiciară repetată nr. 201902D2632 din 27 februarie 2020 s-a conchis că la partea vătămată nu au fost stabilite leziuni corporale medii, semn obligatoriu și determinant al infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a lăsat fără apreciere și faptul că din înregistrarea video clar se observă că partea vătămată nu manifestă nici un semn că ar fi suferit un puternic șoc traumatic și durere.

Reieșind din faptul că hotărârea judecătorească nu este motivată, consideră că i s-a adus atingere dreptului la un proces echitabil.

Invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

9. La recursul ordinar, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat și argumentând că instanța de apel, rejudicând cauza s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, corect a încadrat acțiunile făptuitorului, și a apreciat fiecare probă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală. Mai mult, din conținutul recursului se evidențiază că recurentul își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă acestea nu reprezintă temeiuri de recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază *în drept* pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs la această etapă a procedurilor nu declanșează un control devolutiv asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu se expune repetat asupra acelorași argumente care anterior au fost obiect de dispută în instanța de apel și asupra cărora aceasta s-a pronunțat prin decizie motivată. Or, obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, iar rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs, instanța a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârea recurată este conformă legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să o afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția adoptată.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Colegiul apreciază că recursul declarat este mai degrabă un „*apel deghizat*”, decât un „*efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară*”, care se bazează în mod esențial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice ingerința în hotărârea executorie a instanței de apel.

În opinia Colegiului penal, soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept constatate în speța dată, iar careva temeiuri de a interveni în aceasta nu s-au stabilit.

Alegațiile recurentului că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea sa de apel sunt nefondate, or decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO, or în lumina jurisprudenței CtEDO, **motivarea unei hotărâri judecătorești are în mod deosebit scopul de a demonstra părții că a fost ascultată și astfel să contribuie la o mai bună acceptare a deciziei** (hotărârea *Taxquet versus Belgia*), iar obligația instanțelor naționale de a-și motiva deciziile, nu poate fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument și **numai întrebările cele mai importante pentru rezultatul procesului necesită un răspuns special în hotărâre** (hotărârea *Van de Hurk versus Olanda*).

Respectiv, Colegiul nu poate susține argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, întrucât motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat în cauza de față. Fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus circumstanțele speței reținute în cauză și a concluzionat corect că vinovăția lui Ilievici Valeri a fost confirmată pe deplin.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de recurent, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că rejudecând apelurile instanța a adoptat o soluție corectă, legală și întemeiată. Or, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la soluția enunțată și a căror reiterare nu este necesară.

În recurs se face trimitere la erorile de drept din pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, afirmându-se că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care i-a afectat soluția, prin aceea că eronat a indicat precum că partea vătămată ar fi suportat o vătămare corporală medie.

Colegiul consideră declarative aceste afirmații, relevând că potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt presupune stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora, ea nereferindu-se la aprecierea greșită a probelor.

În cauza deferită judecării, o atare eroare de drept nu a fost admisă la etapele precedente de rejudecare a cauzei în ordine de apel, de către instanța de judecată.

Astfel, reieșind din faptul că *nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată* (art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală) și că *rezultatele expertizei judiciare repetate au aceeași valoare probantă ca și rezultatele expertizei judiciare anterioare și se apreciază în coroborare cu alte probe* (art. 148 alin. (4) Cod de procedură penală), instanța de apel corect a conchis că neexpunerea expertului în cadrul efectuării expertizei medico-legale repetate referitor la diagnosticul clinic **fractură închisă marginală falanga unghinală deget I picior drept** nu echivalează cu neconfirmarea acestuia, de vreme ce expertul Grecu Laurențiu la momentul efectuării expertizei medico-legale nr. 78 D avea un stagiul de muncă de 24 ani, deținând categoria superioară, și până a elibera concluzia a semnat avertizarea de răspundere penală pe care o poartă în baza art. 312 Cod penal, iar apărarea nu a prezentat probe că ar fi sesizat organele competente vis-a-vis de acțiunile incorecte ale expertului.

De asemenea, apărarea pe întreg procesul penal a invocat neveridicitatea datelor raportului de expertiză medico-legală nr. 78 D pe motiv că ar fi existat subordonare de serviciu între partea vătămată, medicul traumatolog și cel roentgenolog, însă un asemenea argument nu s-a constatat prin probe, veridice, pertinente, concludente și utile.

Tot aici se menționează și că apărarea nu a susținut și nu a probat că partea vătămată, martorii și expertul ar fi urmărit incriminarea pe nedrept a unei persoane nevinovate, pe care au cunoscut-o doar în urma acțiunilor infracționale petrecute la 27 ianuarie 2015, în jurul orei 14:27.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal, în speță, instanțele de fond rezultând din ansamblul probator administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată, corect au respins alegațiile apărării precum că Ilievici Valeri urmează a fi achitat, deoarece partea acuzării nu a adus suficiente probe pentru a confirma vinovăția acestuia.

În consecință, reținând că nu are niciun fundament legal cererea de recurs întemeiată pe motivele de mai sus, autorul referindu-se preponderent la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul o declară ca inadmisibilă, ca vădit nefondată.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele invocate în cererea de recurs ordinar declarat de inculpatul Ilievici Valeri, nu și-au găsit confirmarea.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ilievici Valeri împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, în cauză penală în privința lui *Ilievici Valeri XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 04 noiembrie 2020.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun